

La Unió Liberal

«Un Pius Daví i dues Viles»

Una paròdia de «L'home i el monstre», amb l'única variant que així com en el film el protagonista es transforma bevent un vas de sidral, la protagonista de l'obra es transforma prenent un quadro. L'obra va engrescar la concurrència, que va saber aplaudir discretament les dues Viles alhora. A nosaltres el què ens agradà més, però, foren aquells quadros de Van Dyk i Murillo i que vistos des de la grada feien molt goig.

L'obra presentada ahir, «L'Avinguda del quart misteri» o «El misteri de la quarta Avinguda», resultà que l'únic culpable era el tramoiïsta Villà. Una comèdia americana bastant dolenta.

Majestic

Presentació de Joan de Landa, principal actor de la pel·lícula «El Presidio». Ens vam doldre que aquest actor no anés vestit de «rayadillo», tal com quan va fer la seva presentació a Barcelona.

Dimecres actuà l'orquestra més «Pla-Pey» de Barcelona, que dirigeix el flamenc Jaume Planas. El més bo que porten són els trajos de col·legial dels «discos vivientes».

Cinema Casino

Si ens donessin a triar un dels dos films darrerament presentats en aquest local, «Rango» i «Diplomático de mujeres», triaríem la senyoreta Maria Eggert, intèrprete d'aquesta última pel·lícula perquè és una dona que té totes les nostres simpaties. El públic que va veure «Rango», quan sortí anava fent la mona pels carrers.

La Alhambra

Segueixen les representacions que amb gros èxit hi donen els vaquers locals. Ho celebrem.

Orfeo Triangular

Segueixen les obres per a fer octogonal aquesta simpatia i exagonal sala.

Centre Catòlic

Sabem que els mestres de la boina vermella volen demanar aquest local per a fer la representació de l'obra «Passió i mort dels redactors de L'ESQUELLOT».

Augurem un gros èxit als artistes, ja que espectacles d'aquesta mena sempre han estat del gust del públic, oimés si hi ha escenes d'emoció. El què no ens han dit, és si haurà música «sacra» o de jazz.

Foment de la Sardana

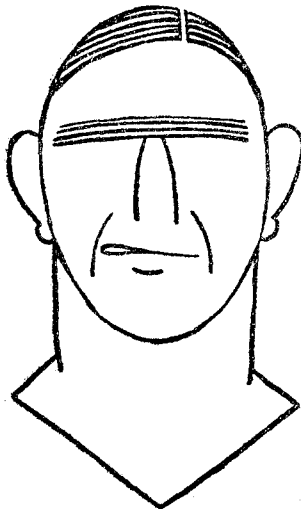
En aquest local tenen pensat de no fer més sardanes, mentre no vingui un altre dictador i els clausuri el local. Fóra una bona idea que la clausura la fes el Govern de la Generalitat, sols fos per uns mesets. No? ..

L'Harmonia

En aquest local ja han acabat les sessions «domingueras para hombres solos». Ho celebrem, ja que havien portat el pànic a més d'una família. Des d'avui no serà «L'Institut de la dona que treballa», sino «L'Empar Maternal».

Parlant amb En Colomé

Dos quarts d'una de la tarda de diumenge passat i trobem el Pep entaulat a can Quirico, amb un engalz, empelt o encaix, segons En Josep Miquel i Macaya, puix que nosaltres, miserables sargantanes humanes, hauríem dit enxufat amb un plat de patates rústegues, un d'olives amb més o menys arengada interior, un d'anxoves i un altre d'almejas, amb el seu corresponent vermut. Ens disposem a fer una intervistà al defensa granollerí de nom i de fets, puix encara que no

ha nascut a la capital del Vallès Oriental, ell es compta com a fill de la Porxada.

—¿...?

—Quan tenia quatre anys ja jugava a pilota amb els nois de Vilacargols (Vic). Era el peça que en sabia més.

—¿...?

—Amb els Ràpids. Es l'equip que m'ha agradat més jugar-hi. Amb ells em vaig fer un nom futbolístic i varen fer-me dos bonys al clatell. D'aquest equip vaig passar al primer del Granollers, on m'he fet amb quarts i xicota.

—¿...?

—La meua especialitat és fer salts anglesos-¿..? No, home, no! Salts anglesos diem nosaltres, dins de l'argot balompèdic, quan s'aixequen les dues cames enlaire i s'arplega la pilota i es «despeja» fort; no aquells salts que es donen quan ve el sabater o el sastre a cobrar factures.

—¿...?

—El que m'agrada més d'aquest món és el cinema, els tangos i la meua xicota i el que m'agrada menys és veure la cara de l'«Obrero» quan perdem un partit.

—¿...?

—Vaig ésser el primer a firmar, puix tinc la seguretat que aquest any el Granollers S. C. serà campió d'Espanya.

—¿...?

—No sóc ni jove ni vell; estic content de la meua pinta i les noies em miren molt quan jugo. Fins del camp es tant sento els sospirs de congoixa, ai! de congoixa que fan les damiseles quan faig una entrada forta.

—¿...?

—Tota la meua il·lusió és jugar amb el Barcelona i que els Reis de l'any que vé em portin un cavall de cartró de la primera volada.

—¿...?

—Miri, em sembla que ja havem parlat prou i faci el favor de no molestar-me més. Potser sí que... Apa, avall que fa baixada.

I deixem en Pepet menjant més patates que un filharmoni d'última categoria.